ΕΤΟΣ ΙΑ'. ΑΡΙΘ. (147) — (3,772) ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 15 Μαρτίου 1913

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος	Δρ. 9		
Ἑξάμηνος	» 16	Χρυσᾶ φράγκα	20
Ἐτησία	» 30	Χρυσᾶ φράγκα	40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16—ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

A13Ec-19130315-01

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ
ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ

Εἰς τὸ ἀληθὲς προσκύνημα εὐλαβείας καὶ τιμῆς ἑνὸς λαοῦ πρὸς τὸν πεσόντα ἐν τῷ ἀγῶνι Βασιλέα διαφαίνεται ὁλόκληρος ἡ εὐγένεια τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς. Γνωρίζει ν' ἀποδίδῃ ἑκάστῳ τὰ πρέποντα καὶ ὁ πεσὼν ἀνεξίκακος Βασιλεὺς, ὁ συκοφαντηθεὶς ὑπ' ἐκείνων, οὓς συνεχώρησε, διὰ τὰς προθέσεις αὐτοῦ, ἔδωκε τὸ ὑπέρτατον δεῖγμα τῆς ἐθελοθυσίας του πίπτων ὅπου ἐτάχθη φρουρός. Δὲν εἶνε ἐν τῷ αἰῶνι ἡμῶν σύνηθες νὰ πίπτωσιν ἀγωνιζόμενοι στρατιῶται οἱ ἡγεμόνες τῶν λαῶν. Καὶ ἂν τοῦ μαινομένου ἀναρχισμοῦ ἡ δολοφόνος πρόθεσις πλήττῃ καὶ τοὺς δημοκρατικοὺς τῶν ἡγεμόνων εἶνε τὸ ἀτύχημα τῶν οὕτω πιπτόντων «ἀπὸ τὰ τυχηρὰ τῶν Βασιλέων» ὡς ἐσυνήθιζε νὰ λέγῃ ὁ δολοφονηθεὶς ὑπὸ ἀναρχικοῦ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτος. Ἀλλ' ἐν τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐπλήγει ἡ ἐθνικὴ ἀποστολὴ ἑνὸς στρατιώτου καὶ εἰσήλασεν εἰς τὸ ἀφρούρητον προπύργιον ὅπερ ἐξεπροσώπει τὸ ἔγκλημα οὐχὶ τῆς ἐξ ἀναρχισμοῦ βασιλοκτονίας, ἀλλὰ τῆς ἀπ' ἀντεθνικοῦ δαίμονος ἐμπνεύσεως. Εἰς τὸ προσκύνημα τῆς εὐλαβείας καὶ τῆς τιμῆς ὅπου προσέρχεται πάσης τάξεως πολίτης, ἀποτίθεται ὁ πανελλήνιος στέφανος, ὃν συνέπλεξαν ἄνθη ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, διεκόσμησαν δάφναι νικῶν καὶ κατέστησεν ἀμάραντον ἡ ἐμψυχοῦσα πνοὴ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας. Οὐδὲν ψευδὲς οὔτε ἐν τῇ αἰτίᾳ τῆς πομπῆς πρὸς τὸν Ἐστεμμένον οὔτε ἐν τῇ ἐκδηλώσει τοῦ πένθους. Ἀλλὰ πένθος ὑπερήφανον. Πένθος ἐπιδεικνυόμενον ὡς τίτλος νέος τῆς ζωτικότητος καὶ τῆς ὑπεροχῆς τῆς φυλῆς. Τὸ πένθος τῶν μεγαλοψύχων, οἵτινες ἔχουσι ρήτραν τοῦ βίου αὐτῶν τὴν ὡραίαν τοῦ τραγικοῦ ρῆσιν: «Τεὺς εὐγενεῖς ἢ εὖ ζῆν ἢ εὖ θανεῖν χρεὼ». Καὶ περὶ τὸν ὡραῖον θάνατον Βασιλέως πίπτοντος ὑπὲρ πατρίδος, χορὸς ἡρωικῶν προγόνων ἀναπέμπει τὴν δοξολογίαν καὶ ἀναρριπίζει τὸ φρόνημα τῆς Νίκης τὸ πτερύγισμα. Θνήσκουσιν οἱ ἡγεμόνες τῶν λαῶν καὶ περὶ τὴν μνήμην αὐτῶν τὴν πρόσφατον πρὶν ἀκόμη ἡ μιλήσῃ ἡ ἱστορία συγκρούονται σκέψεις ἀντίθετοι προσφάτων ἐντυπώσεων, οὐδὲν ὁ' ἄλλο πλὴν τῆς ἐντυπώσεως τοῦ θανάτου κωλύει τὴν κρίσιν. Ἀλλὰ περὶ τὸν θανόντα Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων οὐδεμία ἄλλη ὑπάρχει ἐντύπωσις πλὴν τῆς ὀφειλομένης πρὸς ἐθνικὸν μάρτυρα εὐλαβείας καὶ τιμῆς. Οὐδεμία σύγκρουσις σκέψεων, οὐδεμία κυριαρχία πολιτικῶν ἰδεῶν ὑπὲρ τὰ συναισθήματα τῆς εὐγνώμονος προσηλώσεως εἰς τὸν ἐπίλογον τοῦ βασιλικοῦ βίου. Ὑπὲρ ὅλων ἀγὼν ὁ θάνατός του ὡς τῶν μαρτύρων ἐκείνων μιᾶς πίστεως, τοὺς ὁποίους ἔταξε μοῖρα εὔνους νὰ ὑποστῶσι τὴν κοινὴν τύχην τῶν θνητῶν διὰ νὰ περιβληθῇ ἡ μνήμη των τὸν χρυσάκτινον φωτοστέφανον, ὃν δι' Ἐπιλέκτους ἐπεφύλαξεν ἡ ἱστορία. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τελούμενον τὸ προσκύνημα τῆς εὐλαβείας καὶ τῆς τιμῆς ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν νέας ἀλληλεγγύης Λαοῦ καὶ Δυναστείας. Διότι περὶ τὴν κοινὴν θλῖψιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπίφρονον ὑπερηφάνειαν τοιούτου πένθους θεμελιοῦται τὸ νέον ἐθνικὸν οἰκοδόμημα ἐν ἀδιαιρέτῳ συνεργασίᾳ τῶν πόθων καὶ τῶν προσπαθειῶν λαοῦ καὶ Δυναστείας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀσθενείας τοῦ ὕπνου

Μεταξὺ τῶν Ἄγγλων ἐπιστημόνων ἠγέρθη συζήτησις περὶ τῆς ἐπιρροῆς τὴν ὁποίαν ἡ ὕπαρξις τῶν μεγάλων ζώων ἔχει εἰς μερικὰς χώρας τῆς Ἀφρικῆς ἐπὶ τῆς διαδόσεως τῆς ἀσθενείας τοῦ ὕπνου.

Μερικοὶ ἐπιστήμονες ἐκφέρουσι τὴν γνώμην ὅτι ὁ Ἐλέφας, ὁ ρινόκερως, ὁ βούβαλος, ὁ κροκόδειλος καὶ ἕτερα μεγάλα ζῷα τοῦ αὐτοῦ εἴδους χρησιμεύουσιν ὡς μέσον μεταδόσεως τῆς ἀσθενείας τοῦ ὕπνου.

Παρατηρήθη ὅτι ἡ ἀσθένεια μεταδίδεται ὑπὸ τῆς μυίας Τσετσὲ ἥτις ἀντισχεῖ ἰδίως τὰ μεγάλα μαστοφόρα τῆς Ἀφρικῆς. Σκέψις γίνεται ὅπως πρὸς ἐξαφάνισιν τῆς μυίας ἀρχίσῃ ἡ καταστροφὴ τῶν μαστοφόρων τούτων. Περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος ἀσχολοῦνται συγχρόνως ἡ Ζωολογικὴ ἑταιρία τοῦ Λονδίνου, ἡ Γεωγραφικὴ ἑταιρία καὶ ἡ Τροπικὴ Ἰατρικὴ σχολὴ τῆς Λιβερπούλης.

Ἡ σάκχαρις ἐν τῇ βιομηχανίᾳ

Διὰ τῆς τελειοποιήσεως τῶν συστημάτων τοῦ καθαρισμοῦ, ἡ σάκχαρις χρησιμοποιεῖται εἰς πλείστας ἀγνώστους πρότερον βιομηχανίας τῶν ὁποίων ἰδοὺ ἡ ἀκαρίθμησις:

1ον) Διὰ τὴν διατήρησιν καρπῶν, φυτῶν, συμπεπυκνωμένων γάλακτος, ἀλεύρων, τείου, καφὲ ἀνθέων καὶ ξύλων ὡς καὶ διὰ τὴν διαύγειαν τῶν χρωμάτων τῆς μαγειρικῆς καὶ ὡς σάλτσα διαφόρων φαγητῶν καὶ ἐξ ἀφορμῆς τὴν γλύκανσιν ποτῶν μετ' ἀνθρακικοῦ ὀξέος.

Ἐκτὸς τῆς γλυκείας γεύσεως ἡ σάκχαρις ἔχει καὶ θρεπτικὴν ἰδιότητα 4 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

2ον) Εἰς χημικὰς μεθόδους πρὸς ἐξαγωγὴν οὐσιῶν εἰς τὰς ὁποίας ἡ σάκχαρις ἀντιπροσωπεύει τὸ μεσάζον στοιχεῖον ὡς ἐν τῷ ἀσβεστούχῳ φωσφόρῳ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς δολομίτιδος καὶ τῆς καλαμίνας.

3ον) Εἰσάγεται ὡς παράγων εἰς διαφόρους συνθέσεις ὡς ἡ κινεζικὴ πορσελάνη καὶ αἱ διάφοροι ἐκρηκτικαὶ ὕλαι.

4ον) Ὡς παράγων ἐλαττώσεως χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ μονοξειδίου ἄνθρακος καὶ τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος.

5ον) Εἰς τὴν ἀκατέργαστον αὐτῆς κατάστασιν ἡ σάκχαρις χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς βιομηχανίας τοῦ ἀποστάγματος πνευματωδῶν ὑγρῶν, τοῦ μηλίτου οἴνου, τοῦ τεχνικοῦ ὄξους τῶν μαραγκονιδίων καὶ πολυαριθμῶν ἄλλων ὀξέων ὡς τὸ γαλακτικὸν, τὸ φορμικὸν, τὸ βουτυρικὸν τὸ τορτορικὸν, τὸ σακχαρικὸν ὀξὺ κτλ.

6ον) Ἡ σάκχαρις χρησιμοποιεῖται ἐπίσης καὶ εἰς διαφόρους ὑγρὰς κόλλας, διαφανεῖς σάπωνας καὶ διάφορα εἴδη ὑφασμάτων.

Ἐντὸς 40 ἐτῶν, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ 1870 μέχρι τοῦ 1910 ἡ παγκόσμιος κατανάλωσις τῆς ζαχχάρεως ἀνῆλθεν ἀπὸ 25,500,000 τόννων εἰς 17,000,000 τόννων.

ΜΙΑ ΦΥΛΑΚΗ ΣΩΣΤΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ
ΟΙ ΔΥΣΤΡΟΠΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ

— **Σὰν σπίτι τους**
— **Εἰρκτὴ μὲ πιάνο**
— **Καὶ χαρτοπαίζουν**

ΜΕΡΙΚΟΙ ΧΡΕΩΜΕΝΟΙ

Ὑπάρχει ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μία φυλακὴ μοναδικὴ καθ' ὅλον τὸν κόσμον. Καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τινος διασκεδαστικοῦ ὑπολογισμοῦ, ὅστις ὑπεβλήθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν δήμαρχον τῆς Νέας Ὑόρκης, ἕκαστος τῶν φυλακισμένων, ἐξ ἐκείνων, οἵτινες εὑρίσκονται ἐν τῇ παραδεισίῳ φυλακῇ θὰ στοιχίζῃ 18,000 φράγκα ἐτησίως εἰς τὸν δημόσιον θησαυρόν.

Οἱ φυλακισμένοι ζῶσι ζωὴν τόσον περιποιημένην, ὥστε θὰ ἦτο ἀδύνατον ἀλλαχοῦ νὰ εὕρωσι τόσον «κονφὸρ» εἰς ὁποιονδήποτε ξενοδοχεῖον τῆς πρώτης τάξεως.

Ἔχουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των πλείστους δεσμοφύλακας, οἵτινες ἔχουσιν ἐντολὴν νὰ ὑπηρετῶσιν ὡς ὑπηρέται καὶ μαγείρους πρώτης τάξεως, ἵνα παρασκευάζωσι φαγητὰ ἀνυπερβλήτου ὀρεκτικότητος.

Τὸ ὄνομα τοῦ περιέργου τούτου ποινικοῦ ἱδρύματος εἶνε τὸ ἑξῆς: «Φυλακὴ τοῦ Λούντλυ Στρὴτ» καὶ εἰς τὰ λαϊκὰ στόματα κυκλοφορεῖ ὡς «Λέσχη τῶν τρεφομένων», διότι ἡ μείζων μερὶς τῶν ὑποκειμένων ἐκείνων, ἅτινα φιλοξενοῦνται ἐντὸς τῶν φυλακῶν, εἶνε δύστροποι σύζυγοι, οἵτινες καίτοι καταδικασθέντες μετὰ τὸ διαζύγιόν των νὰ πληρώνωσιν ἐπιχορήγησιν εἰς τὰς συζύγους των, δὲν συμμορφοῦνται πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ δικαστηρίου.

— **Καὶ χρεωμένοι**

Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν εἰς τὸ περίεργον τοῦτο «κλοῦμπ» φυλακῆν, εἰσέρχονται καὶ τινες εὐγενεῖς κύριοι, ἀλλὰ χρεωμένοι, ὡς καὶ ἀξιωματικοὶ διὰ χρέη.

Ἕκαστος τῶν φυλακισμένων ἔχει ἰδιαίτερον διαμέρισμα ἀποτελούμενον ἐκ διαφόρων εἰρκτῶν καὶ εἰς τὴν διάθεσίν του ἔχει αἴθουσαν, λουτρὸν, μίαν βιβλιοθήκην καὶ τέλος ἓν μουσικὸν ὄργανον.

Ἐπίσης ἔχει δικαίωμα νὰ γράφῃ, νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ παίζῃ χαρτιά.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΑΡΘΡΟΝ ΤΩΝ "ΤΑΪΜΣ,,

— **Αἱ δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ**
— **Τί λέγει ὁ συνταγματάρχης Ρέπινκτων**
— **Οἱ ἐξοπλισμοὶ τῆς Εὐρώπης**
— **Οἱ ἀέριοι στόλοι**

Η ΑΓΓΛΙΑ ΔΙΑΤΡΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΝ

Ὁ στρατιωτικὸς συντάκτης τῶν «Ταΐμς» συνταγματάρχης Ρέπινκτων δημοσιεύει σχετικῶς πρὸς τὰς ἐν τῷ Βρεττανικῷ Κοινοβουλίῳ γενομένας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, συνταγματάρχου Σῆλυ, ἄρθρον τοῦ ὁποίου παρέχομεν τὰς ἀκολουθους ἐνδιαφερούσας περικοπάς:

«Οἱ κατὰ θάλασσαν, κατὰ ξηρὰν καὶ κατ' ἀτμόσφαιραν ἐξοπλισμοὶ τῆς Εὐρώπης εἶνε πράγματα γνωστὰ εἰς ὅλους. Ὁ σκοπὸς ὅλων τῶν Δυνάμεων, καὶ τῆς Γερμανίας ἰδιαιτέρως, εἶνε νὰ αὐξήσωσι δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων διαρκῶς ἑτοίμων πρὸς πόλεμον.

Κατὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Σῆλυ, ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀγνοεῖ ἐντελῶς τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον καὶ τὰς πιθανότητας εἰς ἃς ἡ Μεγάλη Βρεττανία θὰ ἐκτεθῇ ὅταν ὁ κίνδυνος οὗτος ἐπέλθῃ.

Ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει, διότι δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλως, ὅτι ὑπάρχουσι μεγάλαι ἐλλείψεις εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὀργανώσεις τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Ἀλλ' εἰς ὅλους τοὺς λόγους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δὲν εὑρίσκεται οὐδὲ μία μόνον πρακτικὴ ἢ μὴ πρότασιν πρὸς διόρθωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀποδίδει ἐν τῷ λόγῳ του ἰδιαιτέραν σπουδαιότητα εἰς τὴν ἀεροπλοΐαν.

Ἐν τούτοις ὅμως διὰ πολλοὺς λόγους ἡ κατάστασις μας, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐναέριον πόλεμον εἶνε ἐκτάκτως δυσμενής.

Αἱ πιστώσεις τῶν 12,500,000 φράγκων αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἶνε μηδὲν ἀπέναντι τῶν 50 ἑκατομμυρίων τῆς Γερμανίας καὶ τῶν 41,250,000 φράγ. τῆς Γαλλίας.

Οἱ Γερμανοὶ ἔχουσι περίπου εἰκοσιεπτὰ κατεσκευασμένα ἢ ὑπὸ κατασκευὴν πηδαλιουχούμενα δυνάμενα νὰ ἀνεγείρωσι 5,000 χιλιόγραμμα καὶ ἔχοντα ἀκτῖνα δράσεως 1,600 μέχρι 2,400 χιλιομέτρων καὶ ταχύτητα πλέον τῶν 80 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

Τὸ Ἀγγλικὸν ἐπιτελεῖον δύναται νὰ ἔχῃ τὴν γνώμην τὴν ὁποίαν ἀρέσκεται νὰ ἔχῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰ πηδαλιουχούμενα, ἀλλὰ εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὸ πηδαλιουχούμενον εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐπιθετικὸν ὅπλον διὰ τὸν ἐναέριον πόλεμον καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτετὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἄφιξιν τῶν ἀεροπλοίων ταύτων ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν καιρῷ πολέμου, ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ἀτμοσφαιρικοὺς ὅρους.

Ἡ Γερμανία ἔχει ἀριθμὸν ἀεροπλάνων διπλάσιον τῆς Ἀγγλίας καὶ παρήγγειλεν ἕτερα 100.

Ἡ Γαλλία παρήγγειλε ζηπηλιουχούμενα περισσότερα ἐκείνων τὰ ὁποῖα κατέχει καὶ ἔχει 450 στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα καὶ πλείστας ἑκατοντάδας ἑτέρων.

Ἡ Ρωσσία ἔρχεται ἀμέσως μετὰ τὴν Γαλλίαν ὑπὸ ἔποψιν ἐναερίου ἐξοπλισμοῦ.

Ἡ προσοχὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν φαίνεται συγκεντρωθεῖσα εἰς τὴν ὀμιλουργίαν ὁκτὼ στολίσκων ἀεροπλάνων καὶ ἑνὸς στολίσκου μικρῶν πηδαλιουχουμένων προωρισμένων διὰ τὸ σῶμα τῆς ἐκστρατείας. Εἶνε ἴσως τοῦτο ἀρκούντως εὐτυχὴς ὀργάνωσις διὰ τὸ ἐν ἐκστρατείᾳ ἀποβατικὸν σῶμα, ἀλλὰ τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν προβλέπει τίποτε διὰ τὴν ἄμυναν τῆς μητροπόλεως.

Ἡ ἀεροστασία ἀπεστέρησε τὴν Ἀγγλίαν τῆς παλαιᾶς νησιωτικῆς ἰσχύος της. Τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Μπλεριὼ προσεδαφίσθη εἰς Δούβρην, νέον κεφάλαιον ἠνοίγετο ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἱστορίᾳ τῶν Βρεττανικῶν νήσων. Καὶ μόνον αἱ πρῶται σελίδες τοῦ κεφαλαίου τούτου μᾶς ἀπεκαλύφθησαν μέχρι τοῦδε.

Ἡ ἀτμόσφαιρα δὲν γνωρίζει οὔτε ἀκτὰς οὔτε σύνορα. Οἱ Ἄγγλοι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἐξοπλισμὸν των ἐναντίον τῶν ἐναερίων ἐπιθέσεων, ἔστω καὶ ἂν αὗται γίνωσιν τὴν ἡμέραν, ἐνόσῳ δὲν γνωρίζουσι πόσα εἰδικὰ τηλεβόλα κατέχουσι πρὸς τοῦτο καὶ εἰς ποῖα σημεῖα εἶνε τοποθετημένα.

ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ
Η ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗ ΤΗΣ ΣΟΡΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α'.
Η "ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ,, ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Η ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ — ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ — Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΜΠΗΣ — ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ — Η ΔΕΗΣΙΣ — Ο ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ — Η ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ — Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ — ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

Βαρύτατον πένθος ἐπίεζεν ἀπὸ βαθυτάτης πρωΐας τὴν γείτονα πόλιν.

Αἱ πρῶται πένθιμοι κωδωνοκρουσίαι αἱ ὁποῖαι ἀντήχησαν χθὲς τὴν πρωΐαν ὑπὲρ τὸν Πειραϊκὸν αἰθέρα, εὗρον καὶ πάλιν τὸν πολυπληθῆ καὶ ποικιλόμορφον πληθυσμὸν τοῦ ἐργατικοῦ ἐπινείου εἰς μίαν μελαγχολικὴν ἔξοδον καὶ ἕτοιμον νὰ σπεύσῃ πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς χαραυγῆς, δύναταί τις ἀσφαλῶς νὰ εἴπῃ, κοσμοβριθῆ αἱμασιὰν τοῦ λιμένος.

Καὶ τὸ θέαμα ἐκεῖνο τοῦ Πειραϊκοῦ πλήθους ἐξορμῶντος δίχην χειμάρρων ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως καὶ κατευθυνομένου πρὸς τὴν μεγάλην κεντρικὴν Πειραϊκὴν ἀρτηρίαν, τὸν λιμένα, ἐνεῖχε κάτι τὸ θλιβερὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς συγχρόνως προσδίδον τὴν συνολικὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας ὀδύνης ἡ ὁποία περιεκάλυπτε πάντας ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἐθνικῇ συμφορᾷ.

Γυναῖκες τοῦ λαοῦ ἐγκαταλείψασαι τὰς πλέον ἀπομεμακρυσμένας ἐργατικὰς συνοικίας, γέροντες καὶ παιδία μετὰ κόπου σύροντες τὰ κουρασμένα καὶ τρυφερὰ μέλη, ἄνδρες ἐργατικοί, ἐπιστήμονες καὶ βιομήχανοι, λησμονήσαντες διὰ μίαν ἡμέραν τὴν πάλην καὶ τὰς συνθήκας τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ὅλοι ἀναμίξ, καθ' ὁμάδας ὀγκώδεις καὶ ποικιλομόρφους, χειμάρρους ὄντως ὁρμητικοὺς ἐξεχύνοντο καὶ κατέκλυζον τὴν προκυμαίαν ἀφίνοντες ὀπισθέν των μίαν πόλιν ἔρημον καὶ νεκράν.

Καὶ ἀληθῶς ἐπάνω ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ἐπλανᾶτο χθὲς τὸ φάσμα τῆς βαρείας ὀδύνης ἡ ὁποία βαρύνει ὅλας τὰς καρδίας.

Καμμία κίνησις, οὐδεμία ζωϊκὴ ἐκδήλωσις ταράττει τὴν ἥσυχον πόλιν, ἡ ὁποία νομίζει κανεὶς ὅτι μετεστάθμευσεν ἐξ ὁλοκλήρου καὶ κατέκλυσε τὰ κρόσπεδα τῆς ἀκτῆς, διὰ νὰ ἀπευθύνῃ τὸ ὕστατον «χαῖρε» πρὸς τὸ ἱερὸν Σκήνωμα τοῦ λαοφιλήτου Βασιλέως τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου διὰ τελευταίαν φορὰν θὰ ἔβλεπεν ἡ Πειραϊκὴ προκυμαία.

Καὶ ἦτο ἀπείρως τραγικὴ ἡ περίστασις αὐτὴ διὰ τὸν Πειραιᾶ, διότι οἱ κάτοικοι τοῦ ἐπινείου ἦσαν οἱ εὐτυχέστεροι ἴσως πολῖται οἱ ὁποῖοι μετὰ τοὺς Ἀθηναίους βέβαια, εὑρίσκοντο εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ὑποδέχωνται συχνότερον ἀπὸ κάθε ἄλλους τὴν κοιμηθεῖσαν ἤδη εἰς τὴν σιγὴν τοῦ τάφου Μεγαλειότητα καὶ νὰ χειροχροτοῦν τὸ ἀλησμόνητον ἐκεῖνο πατριωτικὸν μειδίαμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐστέφοντο τὰ Βασιλικὰ χείλη. Καὶ ἤδη τὸ αὐτὸ πλῆθος—ὁποία τραγικὴ τοῦ μοιραίου ἀντίθεσις!—ἐκαλεῖτο νὰ χαιρετίσῃ ὄχι πλέον φιλεμειδῆ καὶ εὐσταλῆ τὸν λαοφιλῆ βασιλέα, ἀλλὰ νεκρὸν καὶ ἄψυχον ἐντὸς μιᾶς λάρνακος πενθίμου. Καὶ ὁ οὐρανὸς ὁ ὁποῖος κεκαλυμμένος μὲ τὸν μελαγχολικὸν πέπλον τῆς ἀσυνήθους διὰ τὸν τόπον μας ὁμίχλης ἦτο ὡς νὰ μετεῖχεν εἰς τὸ γενικὸν πένθος, καὶ ἦτο ἡ συμβολὴ αὕτη ἡ μεγαλειτέρα διότι ἐσυμβόλιζε τὴν συμμετοχὴν καὶ τῆς φύσεως εἰς τὸ πανελλήνιον πένθος.

— **Ἡ διακόσμησις τῆς γείτονος**

Ὡραῖον, σεμνόν, ἐπιβλητικὸν καὶ πενθίμως μεγαλοπρεπὲς ἦτο τὸ θέαμα τῆς γείτονος τῆς ὑποδεχθείσης τὸ μεταφερθὲν διὰ τῆς «Ἀμφιτρίτης» χθὲς Σεπτὸν Σκήνωμα τοῦ λαοφιλήτου Βασιλέως Γεωργίου. Ἀπὸ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἠλεκτρικοῦ τὰ καταστήματα ἀμιλλώμενα διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπιτυχεστέραν πένθιμον διακόσμησιν, παρουσίαζον μίαν πένθιμον ταινίαν ποῦ καὶ ποῦ διακοπτομένην ὑπὸ φυσικῶν διαστημάτων.

Εἰς τὰς προθήκας τῶν μεγαλειτέρων καταστημάτων εἶχον τοποθετηθῆ εἰκόνες τοῦ Βασιλέως πλουσιωθεῖσαι μὲ πένθιμον κρέπ, καὶ περιβεβλημέναι μὲ δάφνας καὶ μενεξέδες.

Ὁ πένθιμος διάκοσμος ὁ συντελεσθεὶς ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι εἶκόνες τοῦ βασιλέως πλουσιωθεῖσαι μὲ πένθιμον κρέπ, καὶ περιβεβλημέναι μὲ δάφνας καὶ μενεξέδες.

Ὁ πένθιμος διάκοσμος ὁ συντελεσθεὶς ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι εἶκόνες τοῦ

μεγαλείτερον εἰς τὸ μέσον ἄνωθεν τοῦ ἰκριώματος, ὅπερ ἦτο κεκαλυμμένον ἀπὸ βελοῦδον χρώματος μωβ, περιείχετο μεταξὺ δύο ἀργυρῶν κηροπηγίων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔκαιον βαρύτιμοι νεκρικαὶ λαμπάδες.

Εἰς τὸ βάθος τοῦ ὀχήματος ὑπῆρχε μικρὰ ἐταζέρα ἐφ' ἧς βαρύτιμος ὀλόχρυσος σταυρός.

Εἰς τὰς γωνίας τοῦ ὀχήματος ὑπῆρχον διάφορα κοσμητικὰ φυτά, τρεῖς δὲ μικροὶ ἠλεκτρικοὶ λαμπτῆρες διέχεον ἤρεμον καὶ ἀπαλὸν φῶς εἰς τὸ νεκροφόρον ὄχημα.

Τοῦ νεκροφόρου ὀχήματος εἵποντο τὸ Βασιλικὸν τραῖνον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέβη ὁλόκληρος ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, ἕτερον τραῖνον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέβη τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ αὐλικοί, εἰς τρίτον δὲ ὄχημα ἀπαντεχοὶ λοιποὶ ἐπίσημοι.

Ὅταν ὅλοι οἱ ἐπίσημοι ἐπέβησαν τῶν εἰδικῶν ὀχημάτων ὁ Βασιλεὺς ἱστάμενος ὄρθιος στρέφει μελαγχολικῶς καὶ μὲ προφανῆ συγκίνησιν εὐχαριστεῖ διὰ τῶν βλεμμάτων του τὰ πλήθη, ἅτινα εἶχον συγκεντρωθῆ κατὰ μυριάδας εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Λουδοβίκου, καὶ τὰ ὁποῖα ἔρριπτον πρὸς Αὐτὸν βλέμματα θλίψεως καὶ ὀδύνης.

Εἰς τὸ λεπτὸν σύριγμα τοῦ σταθμάρχου ἐκινεῖτ' ἡ φέρουσα τὸν νεκρὸν Βασιλέα ἁμαξοστοιχία περὶ ὥραν 1 καὶ 40 μ. μ. ὑπὸ τοὺς συνεχεῖς κανονιοβολισμοὺς τῶν τε πυροβολείων τοῦ λιμένος καὶ τῶν ξένων πολεμικῶν, ἐνῷ ὁ Βασιλεὺς χαιρετᾷ στρατιωτικῶς τὸν τόσον βαθέως πενθοῦντα λαὸν τοῦ Πειραιῶς, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ λαοφιλοῦς Βασιλέως Πατρός Του.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἡ πρωτεύουσα ἐδέχθη χθὲς τὸν Νεκρὸν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α΄ ὡς μήτηρ βαρυαλγής, ἥτις ἀναγκαλίζεται τὴν σορὸν περιλημένου υἱοῦ.

Σύσσωμος ἡ πόλις, ἥτις ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὅλην ἔζησεν μετ' Ἐκείνου τὸν ὁποῖον χθὲς νεκρὸν ὑπεδέχθη, καὶ ἀπὸ τῶν ἀκροτάτων αὐτῆς συνοικιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν προαστείων καὶ τῶν χωρίων ἔτι τῆς Ἀττικῆς, ἔδραμε μὲ τὸ πνῖγος τοῦ βαθέως πόνου καὶ τῆς ἀφάτου θλίψεως εἰς τὸ στῆθος, διὰ νὰ χύσῃ τὰ πικρὰ δάκρυα τῆς τραγικῆς ὑποδοχῆς, τὴν ὁποίαν θὰ ἔκαμεν εἰς τὸν Ἄνακτα, τὸν φρουρὸν τῆς Θεσσαλονίκης, ὄντινα ἀνέμενε νὰ ὑποδεχθῇ θριαβευτήν, φέροντα ἐπὶ τοῦ εὐρέως αὐτοῦ μετώπου τὸν κότινον τοῦ νικητοῦ, τοῦ δημιουργοῦ τῆς Μείζονος Ἑλλάδος. Ἐθρήνησε χθὲς τὸν πικὸν θρῆνον τοῦ ἀδικηθέντος ἡ λαϊκὴ ψυχή, ἀλλ' ὁ θρῆνος αὐτῆς δὲν ἐνεῖχε γόους, ὑπῆρξε σιωπηλὸς, βωβὸς, μαρτύριον ὅτι ἡ φυλὴ ἡμῶν ἀρχίζει νὰ σκέπτεται.

— **Ἡ στρατιωτικὴ παράταξις**

Τὸ Στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων εἶχε ταχθῆ εἰς ἀντιζυγίαν ἔξωθι τοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν Πειραιῶς, ἵνα συνοδεύσῃ τὸ νεκροφόρον ἅρμα μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως.

Τὸ ἡνωμένα τμήματα συνταγμάτων πεδινοῦ πυροβολικοῦ ὁμοῦ μετὰ τῶν ἡνωμένων ἐμπέδων τμημάτων ὀρεινοῦ πυροβολικοῦ εἶχον σχηματίσει δι' ὅλης τῆς δυνάμεώς των δύο πεζοπόρους πυροβολαρχίας ὑπὸ τὴν διοίκησιν ταγματάρχου. διορισθέντας ὑπὸ τῶν ἡνωμένων συνταγμάτων πεδινοῦ πυροβολικοῦ.

Τὰ ἔμπεδα τμήματα συνταγμάτων 1ου καὶ 7ου πεζικοῦ ἐσχηματίζον ἑκάτερον μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεώς των ἀνὰ δύο τάγματο ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ταγματάρχου κ. Ξενογεώργου.

Τὴν διοίκησιν τῶν τεσσάρων ταγμάτων εἶχεν ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Πανογιαννόπουλος Νικόλαος.

Ἅπαντα τ' ἀνωτέρω τμήματα εἶχον παραταχθῆ κατὰ τὴν κεκανονισμένην τάξιν κατ' ἀντιζυγίαν, ἐκ τοῦ σταθμοῦ τῆς Ὁμονοίας διὰ τῶν ὁδῶν Σταδίου, Αἰόλου, Εὐαγγελιστρίας, μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ κανονισμοῦ τῶν πόλεων.

Τὸ γενικὸν πρόσταγμα εἶχεν ὁ κ. Φρούραρχος.

Ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς παρευρίσκετο εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὁμονοίας.

Ἅπαντα τὰ σώματα εἶχον τελειώσει τὴν παράταξίν των τὴν 12ην ὥραν.

Δύο οὐλαμοὶ ἱππέων ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἱππευτικῆς Σχολῆς κ. κ. Ζούκη, Πατέα καὶ ἀνθυπιλάρχου κ. Κοβατζῆ, ἔκλειον τὴν βασιλικὴν πομπὴν καὶ παρηκολούθησαν μέχρι τοῦ ναοῦ πρὸς παρεμπόδισιν τοῦ πλήθους.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ βασιλικοῦ συρμοῦ ἐκ Πειραιῶς, ἐρρίπτετο ἀνὰ πέντε λεπτὰ ἀνὰ εἰς κανονιοβολισμὸς μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς καταθέσεως τῆς σοροῦ εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως.

— **Οἱ ἐπίσημοι**

Εἰς τὸν Σταθμὸν τῆς Ὁμονοίας ἀνέμενον τὴν ἔλευσιν τῆς πομπῆς ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὁ Νομάρχης κ. Δάσιος, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ Φρούραρχος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁλόκληρος ἡ πλατεῖα τῆς Ὁμονοίας ἔχει ἤδη ἀπὸ τῆς 12ης μεσημβρινῆς καταληφθῆ ὑπὸ διπλῶν στοίχων στρατιωτῶν τοῦ πεζικοῦ, ἄπειρον δὲ πλῆθος συνωθεῖται ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, τῶν ἁμαξῶν καὶ τῶν ἐξωστῶν.

Τὰ φῶτα καὶ τὰ ἠλεκτρικὰ τόξα τῆς πλατείας κεκαλυμμένα διὰ πενθίμου κρέπ εἶνε ἀνημμένα.

Ὁ πρὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ χῶρος εἶνε ἐλεύθερος. Στρατὸς μὲ τὴν λόγχην ἐπὶ τοῦ ὅπλου παρατεταγμένος ἔνθεν κακεῖθεν τῶν πεζοδρομίων ἀναμένει τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ.

— **Ἀφιξις τῆς πομπῆς**

Ἡ φέρουσα τὸν νεκρὸν βασιλέα ἁμαξοστοιχία ἀφίκετο εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὁμονοίας τὴν 2 καὶ 3' λεπτά. Ὁδηγὸς τῆς ἁμαξοστοιχίας ἦτο ὁ Διευθυντὴς Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου κ. Α. Βλάγκαλης.

Τὸ ἰδιαίτερον βαγόνι δι' οὗ μετεφέρθη ἡ σορὸς τοῦ νεκροῦ βασιλέως ἦτο διακεκοσμημένη οὕτω:

Ἡ σιδηροδρομικὴ ἁμαξα ἦτο ἐξωτερικῶς βεβαμμένη διὰ λευκοῦ χρώματος μὲ μεγάλας πτυχὰς ἄνω καὶ κάτω μωβ.

Ἐπὶ τῆς θύρας εἶχε τοποθετηθῆ χρυσοῦν τὸ διπλοῦν Γ, μονόγραμμα τοῦ βασιλέως, ἐπιστεφόμενον ἀπὸ τὸ βασιλικὸν στέμμα ἐν μέσῳ δύο κλάδων χρυσῆς δάφνης.

Εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς ὀροφῆς τέσσαρα χρυσᾶ στέμματα καὶ εἰς τὸ μέσον ὄπου πτυχαὶ μεταξωτοῦ λευκοῦ ὑφάσματος συνηντῶντό ὑφούμεναι ἠρέμα, ὑπῆρχε καὶ ἄλλο στέμμα χρυσοῦν, μεγαλείτερον αὐτό.

Καὶ αὐτὴ μὲν ἦτο ἡ ἐξωτερικὴ διακόσμησις τῆς ἁμάξης. Ἐσωτερικῶς ὁλόκληρον τὸ βαγόνι εἶχε ἐπιστρωθῆ διὰ μεταξωτοῦ μωβ, πτυχουμένου ἐλαφρῶς καὶ καταλήγοντος εἰς τὰς δύο θύρας εἰς δύο παραπετάσματα.

Εἰς τὸ μέσον τῆς ἁμάξης ἰκρίωμα κεκαλυμμένον ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος χρησιμεῦον διὰ τὸ φέρετρον. Εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ ἰκριώματος αὐτοῦ δύο μεγάλα ἀργυρᾶ κηροπήγια ἔφερον τὰς νεκρικὰς λαμπάδας, εἰς δὲ τὸ βάθος τοῦ βαγονίου μικρὰ ἐκ βελούδου μωβ ἐταζέρα ὑπεβάσταζε πολύτιμον Βυζαντινὸν ὁλόχρυσον σταυρόν.

Εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς νεκροφόρου ἁμάξης διακοσμητικὰ φυτὰ συνεπλήρουν τὸν διάκοσμον, τὸν ὁποῖον ἐφώτιζον μυστηριωδῶς καὶ ἐλαφρῶς τρεῖς μικροὶ ἠλεκτρικοὶ λαμπτῆρες ἀπὸ τῆς ὀροφῆς.

Τὸ σύνολον τῆς νεκροφόρου σιδηροδρομικῆς ἁμάξης, διεσκευάσθη καθ' ὑπόδειξιν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς βασιλίσσης Σοφίας, ἦτο δὲ ἄπλοῦν ἀλλὰ ἐπιβλητικώτατον.

— **Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια**

Εἰς τὸν σταθμὸν ἀνέμενεν ἤδη ἀπὸ πέντε λεπτῶν ἀφιχθεῖσα ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα Σοφία, ἐν βαρεῖ πένθει, καὶ μὲ τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον, μετὰ τῶν πριγκηπισσῶν Ἑλένης καὶ Εἰρήνης καὶ τοῦ μικροῦ βασιλόπαιδος Παύλου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν τιμῶν κ. Κοντοσταύλου.

Μόλις ἐσταμάτησεν ἡ ἁμαξοστοιχία, οἱ πρίγκηπες ἐπήδησαν ἐκ τῆς θέσεώς των καὶ, ἀφοῦ ἀντήλλαξαν ἀσπασμὸν μετὰ τῆς Βασιλίσσης, διηυθύνθησαν πρὸς τὴν νεκρικὴν ἅμαξαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐσήκωσαν ὅλοι μαζῆ τὸ φέρετρον, τὸ ἀνεβίβασαν ἀπὸ τὴν κλίμακα τοῦ σταθμοῦ καὶ τὸ ἐτοποθέτησαν ἐπὶ τοῦ ἀναμένοντος κιλλίβαντος.

Ἀνεῖχον τὸ φέρετρον ἓξ πρίγκηπες, εἰς πρώτην σειρὰν ὁ Διάδοχος Γεώργιος μετὰ τοῦ πρίγκηπος Χριστοφόρου, εἰς δευτέραν ὁ πρίγκηψ Γεώργιος μετὰ τοῦ πρίγκηπος Νικολάου καὶ εἰς τρίτην ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας μετὰ τοῦ βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρου.

— **Ἡ ἐκκίνησις**

Δοθέντος τοῦ συνθήματος παρ' Αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, ἤρχισεν ἡ ἐκκίνησις, τῆς ἡγουμένης μουσικῆς ἀνακρουούσης τὸ πένθιμον ἐμβατήριον τοῦ Σωπέν.

Ὅλοι οἱ περὶξ τῆς πλατείας τοῦ σταθμοῦ ἐξῶσται ἦσαν κατειλημμένοι ἀπὸ πλῆθος κόσμου, κυριῶν ἰδίᾳ, ὁλολυζουσῶν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ συγκινητικωτάτου ἀληθῶς θεάματος τοῦ φερέτρου, περιτετυλιγμένου μὲ Ἑλληνικὴν καὶ Δανικὴν σημαίαν, μὲ τὸ στέμμα, τὸ πηλήκιον τοῦ στρατηγοῦ ἐν ἐκστρατείᾳ, τὴν σπάθην διασταυρωμένην μὲ τὴν θήκην, ἀνεχόμενον δὲ ὑπὸ τῶν ἓξ εὐσταλῶν υἱῶν καὶ ἐγγόνων ἐν προφανεστάτῃ συντριβῇ.

Ἡ πομπή, ἐπιβλητικῶς μεγαλοπρεπής, διῆλθε τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, ἔκαμψε πρὸς τὴν πλατεῖαν Λουδοβίκου καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου βραδέως ἐξελισσομένη.

— **Εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου**

Ἡ ἐπιβλητικῶς μεγαλοπρεπὴς πομπὴ διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ ἀφοῦ ἔκαμψε πρὸς τὴν πλατεῖαν Λουδοβίκου εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου.

Προπορεύετο τῆς ὅλης πομπῆς, ἥτις ἤρχισεν ἐξελισσομένη ἐν τῇ μακροτάτῃ ὁδῷ τοῦ Αἰόλου, διμοιρία τυμπανιστῶν τῶν ὁποίων τὰ τύμπανα ἔφερον πένθιμον κρέπ. Οἱ τυμπανισταὶ ἔφερον ἐνδύματα καινουργῆ καὶ ἐξάρτυσιν ὅπως καὶ ὁπλισμὸν καινουργῆ. Τῆς διμοιρίας τῶν τυμπανιστῶν εἵπετο τοιαύτη σαλπιγκτῶν, ἐχόντων τὰς σάλπιγγας πενθοσκεπεῖς, ὡς καὶ τὸν κυανόλευκον αὐτῶν ἀορτῆρα περιβεβλημένον διὰ πενθίμου κρέπ.

Τοὺς σαλπιγκτὰς ἠκολούθει ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ τοῦ Δυ πεζικοῦ συντάγματος ὑπὸ τὸν λοχαγὸν ἀρχιμουσικὸν κ. Ἰωσὴφ Καίσαρη ἀνακρούουσα νεκρώσιμον ἐμβατήριον, τονισθὲν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὑπὸ τοῦ κ. Καίσαρη καὶ ἀφιερωθὲν εἰς τὴν μνήμην τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ. Τὴν μουσικὴν τῆς φρουρᾶς ἠκολούθει ὁ φρούραρχος ὑποστράτηγος Γιάνναρος ἐφιππος καὶ τρεῖς ἐφιπποι ὑπασπισταί, εἰς ἀπόστασιν δὲ δέκα βημάτων ἠκολούθει ὁ σταυλάρχης τοῦ Νεκροῦ Βασιλέως μόνος. Μετὰ ταῦτα ἠκολούθουν τὰ ἱερὰ τῆς Μητροπόλεως Ἐξαπτέρυγα κρατούμενα ὑπὸ παίδων φερόντων πορφυροῦς, μὲ χρυσᾶς παρυφᾶς ποδήρεις χιτωνας. Ἠκολούθει τὸ προσωπικὸν τῆς Μητροπόλεως μεθ' ὁλοκλήρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου φερούσης τὰ τιμαλφέστερα τῶν ἱερῶν αὐτῆς ἀμφίων.

— **Τὸ πηλεβόλον-νεκροφόρος**

Ἀμέσως μετὰ τὴν συνοδείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἠκολούθει ὁ αὐλάρχης τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α΄ κ. Τσέρνοβιτς, μετ' αὐτὸν δὲ εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι βημάτων ἤρχετο ὁ Τελετάρχης τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου κ. Μερκάτης' ἡγουμένου τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σ. Δοκίμων ἠκολούθει ἄγημα ναυτῶν καὶ τριακοντὰς πεζοναυτῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Δελιγεώργη, οἵτινες ἔσυρον τὸ λευκὸν σχοινίον τοῦ τηλεβόλου—νεκροφόρου, ἐνῷ ἕτεροι δέκα ἐξ αὐτῶν τεταγμένοι ἔνθεν κἀκεῖθεν τοῦ ἄξονος τοῦ τηλεβόλου ὡδήγουν αὐτό.

Ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ σωλῆνος τοῦ τηλεβόλου, τὸ ὁποῖον εἶχε χρωματισθῆ εἰς χρῶμα δρυός, ἦτο τοποθετημένον τὸ φέρετρον, ἐνῷ ἡ Σεπτὴ Σορὸς τοῦ Ἄνακτος. Τὸ φέρετρον, ἁπλοῦν. δρύϊνον, μὲ τέσσαρας ἐπιχρυσωμένους πόδας λέοντος, ἐκαλύπτετο ὑπὸ κυανολεύκου, εἰς τὴν βάσιν δ' εἶχε τὴν Δανικὴν σημαίαν μὲ χρυσᾶς παρυφάς. Ἐπὶ τοῦ φερέτρου ὑπῆρχε βελοῦδιον πορφυροῦν μικρὸν μαξιλάριον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦτο τοποθετημένον ἓν μεγαλοπρεπὲς στέμμα, πορφυροῦν καὶ χρυσοῦν. Εἰς τὸ μέσον ἀκριβῶς τοῦ καλύμματος τοῦ φερέτρου ὑπῆρχε τὸ πηλήκιον τοῦ Ἄνακτος, πηλήκιον στρατηγοῦ ἐν ἐκστρατείᾳ καὶ τὸ ξίφος Αὐτοῦ, διασταυρουμένης τῆς λεπίδος μετὰ τῆς θήκης.

Ἑκατέρωθεν τοῦ τηλεβόλου ἦσαν οἱ τέσσαρες ὑπασπισταὶ τοῦ μεταστάντος Βασιλέως. Ὄπισθεν τοῦ φερέτρου ἠκολούθει ἑτέρα τριακοντὰς πεζοναυτῶν, οἱ ὁποῖοι συνεκράτουν διὰ σχοινίων τὴν φορὰν τοῦ κιλίβαντος καὶ τοῦ τηλεβόλου. Εἵπετο ἀκριβῶς τοῦ τηλεβόλου βαδίζων ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ὑποστράτηγος κ. Πάλλης.

— **Ὁ Βασιλεὺς!**

Εἰς ἀπόστασιν εἰκοσάδος μέτρων μὲ βῆμα βραδύ, στερρὸν, μεγαλοπρεπὲς, βῆμα στρατιώτου, ἠκολούθει ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, μόνος, φέρων ἐπίσημον στολὴν στρατηγοῦ. Ὁ Βασιλεὺς ἐκράτει τὰς χεῖρας ἐμπρὸς τεταμένας καὶ τὴν κεφαλὴν μᾶλλον κεκλιμένην εἶχε. Δὲν ἐφαίνετο ἐξηντλημένος. Ἡ ὄψις του πορφυρᾶ, ὡς ἐν ἐξάψει, ἀπεδείκνυεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔκρυβε καρδίαν χαλυβδίνην καὶ οὐχὶ συγκινήσεις ἁπλοϊκὰς τεθλιμμένου υἱοῦ, παρὰ τὴν δοκιμασίαν, ἣν ἐνδομύχως ἐδοκίμαζεν. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐφαίνετο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὅτι ἠκολούθει τὸν Νεκρὸν ἐνδόξου πεσόντος συμμαχητοῦ, οὐχὶ δὲ τὴν Σορὸν φιλτάτου Πατρὸς, ἐπὶ δὲ τῆς ὄψεως αὐτοῦ ὑπῆρχον ἀκόμη ἀδρὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ τολμηροῦ τῶν μαχῶν στρατηγοῦ.

Τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, εἰς ἀπόστασιν δέκα βημάτων ἠκολούθουν οἱ πρίγκηπες φέροντες στολὴν ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως. Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος φέρων μεγάλην στολὴν ἀντιναυάρχου, ἐφαίνετο καταβεβλημένος. Ὁ Διάδοχος Γεώργιος Β΄. ἔφερε μεγάλην στολὴν ὑπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ ἦτο δὲ εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν πριγκήπων. Ὁ βασιλόπαις Ἀλέξανδρος ἔφερε στολὴν ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ. Ἔνθεν κἀκεῖθεν τοῦ Βασιλέως ἠκολούθει, μὲ τὸ ὅπλον ὑπὸ μάλης οὐλαμὸς μαθητῶν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων.

— **Ἡ πομπὴ τῶν ἁμαξῶν**

Ἀμέσως κατόπιν εἵποντο τρεῖς βασιλικαὶ ἅμαξαι. Ἐπὶ τῆς πρώτης ἐπέβαινεν ἡ Δ. Μ. ἡ Βασιλομήτωρ, τὴν ὁποίαν μέχρι τῆς ἁμάξης Της καὶ πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς πομπῆς ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὡδήγησεν ἀκουμβῶσαν ἐπὶ τοῦ βραχίονός Του, ἡ Βασίλισσα Σοφία καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη.

Αἱ τρεῖς βαρυπενθοῦσαι Κυρίαι ἦτο ἀδύνατον νὰ διακριθῶσιν ἐντὸς τῆς ἁμάξης, τῆς ὁποίας τὸ ἐσωτερικὸν ἦτο πλῆρες μελανῶν ἐκ κρὲπ κυματισμῶν.

Ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁμαξῶν ἐπέβησαν αἱ πριγκήπισσαι Μαρία καὶ Ἑλένη μετὰ τῶν μικρῶν πριγκηπισσῶν, τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τιμῶν κυριῶν.

— **Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον**

Εἵποντο εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔχων δεξιὰ μὲν τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Ζαβιτσιάνον, ἀριστερὰ δὲ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Δ. Κορομηλᾶν, ἠκολούθουν τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἠκολούθουν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ναυτικοῦ Ἐπιτελείου πλωτάρχης κ. Ματθαιόπουλος, ὁ προσωπάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κ. Νίδερ καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἐμμ. Ζυμβρακάκης.

Εἵπετο τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, μετ' αὐτὸ ὁ Πολιτικὸς Οἶκος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α΄, ἔχων εἰς τὸ μέσον τὸν κ. Δ. Στεφάνου, φέροντα τὸν ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον.

Ἠκολούθουν ὁ Νομάρχης κ. Δάσιος καὶ ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου.

Εἵποντο οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ξένων ἀποστολῶν ὁ ναύαρχος Τῶφνελ, ὁ στρατηγὸς Ἐντοῦ ὁ συνταγματάρχης Γκαριλιόττα καὶ ὁ Ἰταλὸς διευθυντὴς τοῦ Γεν. Λογιστηρίου κ. Ζαπελόνι.

Τὴν ὅλην πομπὴν ἔκλειον τέσσαρες ἅμαξαι βασιλικαὶ φέρουσαι τὰς ἐπὶ τῶν Τιμῶν κυρίας, αὐτὰς δὲ ἠκολούθει ἵππικοῦ.

— **Πρὸ τῆς Μητροπόλεως**

Οὕτω ἡ νεκρικὴ πομπὴ διελθοῦσα τὴν ὁδὸν Αἰόλου μέσῳ παρατάξεως πεζικῶν δυνάμεων φερουσῶν ὅπλα ἐν παρουσιάσει καὶ ὑπὸ τὴν γενικὴν διοίκησιν τοῦ ὑποστρατήγου Φρουράρχου Ἀθηνῶν κ. Γιαννάρου τεθειμένων, ἔκαμψε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας εἰσῆλθεν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως.

Οἱ ἐξῶσται τῶν οἰκιῶν ὡς καὶ αἱ προθῆκαι τῶν καταστημάτων, ἀλλὰ καὶ τὰ πεζοδρόμια τῶν ὁδῶν Ἀθηνᾶς, Αἰόλου, Ἑρμοῦ, Εὐαγγελιστρίας καὶ τὰ ἄκρα τῆς πλατείας Μητροπόλεως ἦσαν πλήρη κυμάτων κόσμου συνωθουμένου καὶ συνεχομένου ὑπὸ τοῦ βωβοῦ πένθους τῆς ἀγνῆς λαϊκῆς ψυχῆς, παρακολουθοῦντος δὲ ἐν πενθοστερεῖ περιβάλλοντι τὴν νεκρικὴν πομπὴν Ἐκείνου, μεθ' οὗ ἐπὶ πεντηκονταετίας ἐδοκίμασε τόσον τὰς ἐθνικὰς θλίψεις, ὅσον καὶ τοὺς ἐθνικοὺς θριάμβους.

Αἱ ὁδοί, δι' ὧν διῆλθεν ἡ σεπτὴ σορὸς τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἦτο μία ἀτελεύτητος λωρὶς πενθίμων σημάτων.

Τὴν 4ην μ. μ. ἀκριβῶς ἡ νεκρικὴ πομπὴ ἔστη πρὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως εἶνε ἁπλούστατα διεσκευασμένον, παρέχει ἐν τούτοις ἐπιβλητικώτατον θέαμα.

Τὰ πάντα ἔχουν διαρρυθμισθῆ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῆς Δ. Μ. τῆς Βασιλίσσης Σοφίας.

Οἱ στῦλοι τοῦ προνάου περιβεβλημένοι δι' ἰοχρόου ὑφάσματος πλαισιοῦνται μὲ τὰ βασιλικὰ διάσημα καλλιτεχνικώτατα τοποθετημένα.

Δύο τηλεβόλα ὀρειβατικοῦ πυροβολικοῦ εὑρίσκονται ἑκατέρωθεν καὶ πρὸ τῆς κυρίας εἰσόδου μὲ τὰ στόμια ἐστραμμένα πρὸς τὴν πλατεῖαν.

Ἡ κεντρικὴ πύλη καὶ αἱ δύο ἐπὶ τῶν πλαγίων πλευρῶν τοιαῦται ἐκαλύφθησαν μὲ βαρέα ἰόχροα παραπετάσματα, ὅπερθεν δὲ τῆς κεντρικῆς πύλης, ἐπὶ ταινίας ὁμοιοχρώμου εὑρίσκετο προσηρμοσμένον ἀργυροῦν στέμμα μὲ τὸ γνωστὸν διπλοῦν μονόγραμμα τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐκ δύο Γ. Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ Ναοῦ οὐδὲν ἄλλο ἔφερε διακοσμητικόν.

Βαρύτιμος βυσσινόχρους τάπης ἐπετρώθη εἰς τὸ δάπεδον τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Ναοῦ. Εἰς τὸ μέσον ἀκριβῶς ἐστήθη ἰκρίωμα ἐπὶ δύο βαθμίδων ἐπενδεδυμένων μὲ μῶβ ὕφασμα, συνηρμόσθη δὲ καὶ βάθρον ὑψηλότερον, ἐφ' οὗ ἀπετέθη ὁ Σταυρὸς, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ νεκροκηροπήγια ἑκατέρωθεν. Εἰς τὰς γωνίας διετέθησαν ὡσαύτως κηροπήγια.

Ἡ εἴσοδος ἐκ τῆς κεντρικῆς πύλης δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα, πλὴν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ τῶν ξένων ἀποστόλων.

Ἐκ τῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν μικρῶν θυρῶν τῆς κυρίας προσόψεως ὡρίσθησαν ἡ εἴσοδος τῶν ἀξιωματικῶν ἀριστερόθεν, καὶ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων δεξιόθεν.

Σιδηροῦ στῦλοι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν χωρίζουν τὴν ἐκκλησίαν εἰς δύο ἀνάλογα μέρη, ἀφίνοντα ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς θύρας μέχρι τῶν βάθρων.

— **Εἰς τὸν Ναὸν**

Τὴν 2αν καὶ 1)2 μ. μ. τυμπανοκρουσίαι ἀγγέλλουν, ὅτι ἡ νεκρικὴ πομπὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Μητροπόλεως, κάμψασα τὰς ὁδοὺς Αἰόλου, Ἑρμοῦ καὶ Εὐαγγελιστίας.

Ἀκούεται τότε ἡ βροντερὰ φωνὴ τοῦ Φρουράρχου κ. Γιαννάρου, ὅστις διατάσσει τὸ «παρουσιάστε ἅρμ!» Οἱ λόχοι τοῦ πεζικοῦ μὲ ἐξαιρετικὴν ὅλως στρατιωτικὴν παραστατικότητα, ὡς καὶ οἱ εὐέλπιδες, ἐκτελοῦσι τὴν κίνησιν κανονικώτατα.

Οἱ τυμπανισταὶ προχωροῦν τώρα πρὸς τὴν πλατεῖαν. Ἀπὸ τὰ πενθίμως στολισμένα τύμπανα ἀναδίδεται δυσκόλως συγκρατουμένη, θρηνώδης μελῳδία, ἀπείρως περισσότερον σπαρακτικὴ ἀπὸ τὸ πένθιμον ἐμβατήριον τοῦ Σωπέν, τὸ ὁποῖον παιανίζει ἀμέσως μετὰ τὰ τύμπανα ἐρχομένη ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς.

Ἀκολουθεῖ χρυσοστόλιστος ἡ ἱερὰ Σύνοδος καὶ μετ' αὐτὴν ἐμφανίζονται οἱ ναῦται· οἱ σύροντες τὸν κιλλίβαντα τοῦ τηλεβόλου, ἰδεῶδεις εἰς ρυθμὸν καὶ ἁρμονίαν κινήσεων. Ἐπὶ τοῦ κιλλίβαντος τὸ φέρετρον καὶ ἀμέσως μετὰ τὸ τηλεβόλον ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ Πρίγκηπες.

Πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ οἱ ναῦται σταματοῦν καὶ διὰ στιγμιαίας κινήσεως συγχρόνου ἀπωθοῦν τὰ σχοινία καὶ τὸ τηλεβόλον σταματᾷ. Τὸ θέαμα εἶνε ἐπιβλητικώτατον.

Οἱ Πρίγκηπες προχωροῦν, παραδίδουν εἰς το